

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Team Bestuursrecht 1

zaaknummer: ROT 15/7343

uitspraak van de voorzieningenrechter van 14 december 2015 op het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

[REDACTED], te **[REDACTED]** verzoekers,
gemachtigde: mr. R. Küçüklinal,

en

de Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, verweerder,
gemachtigde: **[REDACTED]**

Procesverloop

Bij besluit van 9 oktober 2015 (het bestreden besluit) is verweerder op grond van artikel 58 van de Participatiewet (Pw) met ingang van oktober 2015 het door verzoekers terug te betalen bedrag aan ten onrechte ontvangen aanvullende inkomensvoorziening ouderen (AIO) gaan innen door middel van inhouding van € 250,- op elk van de pensioenen van verzoekers op grond van de Algemene Ouderdomswet (AOW), in totaal € 500,- per maand.

Tegen dit besluit hebben verzoekers bezwaar gemaakt. Tevens hebben verzoekers de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 december 2015. Namens verzoekers is hun gemachtigde verschenen.

Overwegingen

1. Op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. Voor zover de daartoe uit te voeren toetsing meebrengt dat de rechtmatigheid van het bestreden besluit wordt beoordeeld, heeft het oordeel van de voorzieningenrechter een voorlopig karakter en is dat oordeel niet bindend voor de beslissing op bezwaar of eventueel in de hoofdzaak.

2. Verzoekers ontvingen vanaf maart 2008 een AIO. Bij brief van 30 december 2013 is door verweerder bij verzoekers informatie opgevraagd over een mogelijke koopwoning in Turkije. Verzoekers hebben daarop gereageerd door te stellen dat zij niet langer in aanmerking wensen te komen voor een AIO en daarom de informatie niet zullen verstrekken. Verweerder heeft vervolgens die informatie opnieuw opgevraagd, om te

zaaknummer: ROT 15/7343

2

kunnen vaststellen of er in het verleden terecht AIO is verstrekt. Hierop hebben verzoekers gereageerd bij brief van 17 maart 2014, waarin verzoeker stelt dat hij in Turkije een huis heeft waarvan zijn drie zonen mede-eigenaar zijn en dat hij een stuk grond heeft dat geen waarde heeft. Verzoeker wil zonder duidelijke reden de Turkse registratienummers niet geven. Bij brief van 22 april 2014 heeft verweerder verzoekers bericht het Turkse registratienummer nodig te hebben voor nader onderzoek naar de waarde van de woning en de grond. Verder zijn er ook vragen over de eigendom en waarde van de woning gesteld. Dit verzoek is nog tweemaal herhaald. Bij brief van 19 november 2014 hebben verzoekers bericht dat zij voldoende informatie hebben gegeven en dat de registratienummers niet zullen worden verstrekt.

3. Bij besluit van 29 april 2015 heeft verweerder de AIO van verzoekers beëindigd op de grond dat het recht op AIO over de periode vanaf maart 2008 tot en met 4 augustus 2013 niet kan worden vastgesteld.

4. Bij besluit van eveneens 29 april 2015 heeft verweerder vastgesteld dat verzoekers binnen zes weken het teveel betaalde bedrag aan AIO van € 7.595,60 moeten terugbetalen, dan wel met verweerder daarover een betalingsregeling moeten treffen. "Reageert u niet, dan nemen wij aan dat u het bedrag binnen zes weken aan ons terugbetaalt. Als u het bedrag niet kunt terugbetalen, moet u uw vermogen aanwenden om de vordering te voldoen."

5. Bij besluit van 10 juli 2015 heeft verweerder de bezwaren tegen de besluiten van 29 april 2015 ongegrond verklaard. Tegen dit hebben verzoekers beroep ingesteld (ROT 15/5140). Dit beroep staat voor behandeling ter zitting gepland op 8 januari 2016.

6. Op 27 augustus 2015 heeft verweerder verzoekers tot 15 september 2015 te tijd gegeven om het bedrag terug te betalen of aan te tonen dat zij bezig zijn met de verkoop van de woning en/of grond. Hierop hebben verzoekers niet gereageerd.

7. Bij het bestreden besluit is verweerder op grond van artikel 58 van de Pw met ingang van oktober 2015 het door verzoekers terug te betalen bedrag aan ten onrechte ontvangen AIO gaan innen door middel van inhouding van € 250,- op elk van de pensioenen van verzoekers op grond van de AOW, in totaal € 500,- per maand.

8. Verweerder heeft gesteld dat geen sprake is van spoedeisend belang, omdat verzoekers vermogen hebben waarmee zij in hun onderhoud kunnen voorzien. De voorzieningenrechter volgt dit standpunt niet en is van oordeel dat in de onder 5. genoemde beroepszaak aan de orde komt in hoeverre de vermogenspositie van verzoekers kan worden vastgesteld. Gelet op het aanzienlijke bedrag dat thans met het AOW-pensioen van verzoekers wordt verrekend en de onderstaande overwegingen met betrekking tot de rechtmatigheid van het bestreden besluit, hebben verzoekers voldoende spoedeisend belang bij het treffen van een voorlopige voorziening.

9. De voorzieningenrechter stelt vast dat het onder 4. genoemde besluit de verplichting tot het betalen van een geldsom bevat als bedoeld in artikel 4:86 van de Awb dat onderwerp is van het beroep wat op 8 januari 2016 ter zitting zal worden behandeld. Het bestreden besluit is een besluit omtrent verrekening als bedoeld in artikel 4:93 van de Awb. Gelet op artikel 4:125, eerste lid, van de Awb heeft genoemd beroep mede betrekking op het bestreden besluit, zodat het bestreden besluit eveneens ter zitting van 8 januari 2016 zal worden behandeld.

zaaknummer: ROT 15/7343

3

-
10. Verzoekers hebben onder meer aangevoerd dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de beslagvrije voet.
11. Op grond van artikel 4:93, eerste lid, van de Awb geschiedt verrekening van een geldschuld met een bestaande vordering slechts voor zover in de bevoegdheid daartoe bij wettelijk voorschrift is voorzien.
12. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de door verweerder in het bestreden besluit genoemde wettelijke grondslag niet juist is. Voor zover verweerder met het noemen van artikel 58 van de Pw heeft gedoeld op het vierde lid van dit artikel, klopt dit niet, omdat dit lid ziet op verrekening van middelen die in de voorafgaande zes maanden zijn ontvangen. Daarvan is in dit geval geen sprake.
13. Verweerder zou bedoeld kunnen hebben gebruik te maken van zijn verrekeningsbevoegdheid op grond van artikel 60a, derde tot en met vijfde lid, van de Pw. Dit heeft verweerder, die zich ter zitting niet heeft laten vertegenwoordigen, echter niet gesteld of toegelicht. Tevens heeft verweerder niet gereageerd op verzoekers stelling dat de beslagvrije voet niet in acht is genomen en is in het dossier niet terug te vinden dat verweerder met de beslagvrije voet rekening heeft gehouden. Dit terwijl op grond van artikel 4:93, vierde lid, van de Awb de beslagvrije voet niet vatbaar is voor verrekening.
14. Onder deze omstandigheden ziet de voorzieningenrechter aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening, in die zin dat het bestreden besluit wordt geschorst met ingang van de datum van het verzoek, te weten 19 november 2015, totdat in beroep over het betreden besluit uitspraak is gedaan.
15. Omdat de voorzieningenrechter het verzoek toewijst, bepaalt de voorzieningenrechter dat verweerder aan verzoekers het door hen betaalde griffierecht vergoedt.
16. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door verzoekers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 980,- (1 punt voor het indienen van het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 490,- en wegingsfactor 1).

zaaknummer: ROT 15/7343

4

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om voorlopige voorziening toe en schorst het bestreden besluit met ingang van 19 november 2015 totdat in beroep over het bestreden besluit uitspraak is gedaan;
- bepaalt dat verweerder aan verzoekers het betaalde griffierecht van € 45,- vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 980,-, te betalen aan verzoekers.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. van Gijzen, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. A.L.M. van 't Laar, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 14 december 2015.

A.L.M. van 't Laar

griffier

A. van Gijzen
voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **14 DEC. 2015**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.